

EL MARATÓN AL COLE

Un proyecto del:

 MARATÓN VALENCIA
TRINIDAD ALFONSO

NOM/NOMBRE: Jara COGNOMS/APELLIDOS: Sánchez Martí.

COL·LEGI/COLEGIO: San Juan de Ribera CURS/CURSO: 5e de primària.

TÍTOL/TÍTULO: UNA MARATÓ ESPECIAL.

Fes en la plantilla següent un escrit, història o conte en què apareguen les paraules **Marató, València i Esforç**. L'extensió de l'escrit no podrà superar l'espai interlineat.

Realiza en la siguiente plantilla un escrito, historia o cuento en el que aparezcan las palabras **Maratón, Valencia y Esfuerzo**. La extensión del escrito no podrá superar el espacio interlineado.

Una xica que es deia Júlia durant 6 anys no va fer res, sols mirar la tele i eixir amb els seus amics i amigues pel poble. Sa mare deia que tenia que fer algo d'esport. Ella era joveneta i molt bona estudiant però alguns dies que no tenia que estudiar, quan acabava els deures, que tenia pocs, sols feia que mirar la tele durant tota la vesprada i no ajudava a la seva mare que estava fent jaena en casa. Al final un dia una amiga li va dir: Vols que ixcam a córrer un ratet?, sols te eu dic perquè m'estic preparant per a un marató que hi ha en Valencia. Julia li va dir: Puff!, no sé perquè a mi no m'agrada fer esport però ho

intentaré. Júlia va fer molt d'esforç, eixir 3 dies a la setmana a córrer una hora i mitja. Ella deia: jo, ara tinc que eixir a córrer quan puc estar en casa vent la tele i menjant un gelat, però bé i xiré amb la meua millor amiga a córrer. I així tots els dies. Quan va arribar l'hora d'anar a la maratón pel matí, ella estava molt preparada. Va desdejunar els seus cereals que li donaven força i el got de llet. Júlia estava un poc nerviosa, però convençuda de fer la carrera. Quan varen arribar a València, els pares de Júlia i els de la amiga Sonia eixiren del metro i Júlia que deia al principi que no anava a fer la carrera ja estava correuent aspaiet i estirant per a la carrera. Quan arribaren a la meta les dos estaven molt preparades i els pares en les cameres de fotos. El que iniciava la carrera va dir: preparats, listos, ja! Les dos varen escomençar a córrer, però a mitat de la carrera l'amiga Sonia va sofrir un esquinç en el peu, es va caure a terra; Júlia no la volia deixar així. Júlia va agafar a Sonia als hombros i Júlia en totes les seues forces va escomençar a córrer molt ràpid i així i tot Júlia

va fer tant esforç que encara així varen guanyar la carrera. Els pares es van ficar molt contents i Sonia es va recuperar molt ràpid i quan varen pujar al podium les dos es varen abraçar molt fort. Des de entonces Júlia va fer molt d'esport i va ser campeona olímpica.
Hooooooooooooo!!!!

